

Запалването на огънь посрѣдъ дървената сграда било твърде опасно, тъй като често се случвалъ пожаръ. Затова тогавашнитѣ хора се страхували отъ огъня, като отъ най-страшенъ врагъ.

Печки съ кумини се явили въ западна Европа преди седемстотинѣ години, а у насъ много по късно.

И сега тукъ-тамъ въ най-затѣнтенитѣ мѣста далечъ отъ градове и желѣзници, има хора, които живѣятъ въ сгушени и пълни съ димъ колиби.

Борина вмѣсто огънь. За освѣтление на жилищата нѣма нужда да се кладе цѣлъ огънь, а е достатъчно само да се запали една треска. Отъ огъня стаята се изпълва съ димъ, става много топло и сж нужни много дърва. Ето защо хората взели да употребяватъ борина вмѣсто огънь.

Борината за времето си е била важно изобретение. Тя е служила на хората за освѣтление повече отъ хиляда години, а и сега още служи на много мѣста по селата и особено по колибитѣ.

Всѣки знае, че пламъкътъ се издига нагоре, защото въздухътъ около него се стопля, става по-лекъ, отива нагоре и увлича съ себе си пламъка.

Да се държи борината постоянно въ ржка е неудобно, затова имало особени свѣтилници, на които закрепявали борината наклонено.

Борината свѣти доста ясно, но тя дими и мирише. Вечеръ, когато възрастнитѣ работили при свѣтлината на борината, едно дете стояло при нея и замѣнявало изгорѣлата пръчица съ друга.

Хората, обаче, забелязали, че ясно гори само онова дърво, което съдържа смола. А такова дърво е бора. Но тъй като навсѣкжде нѣма боръ,